Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

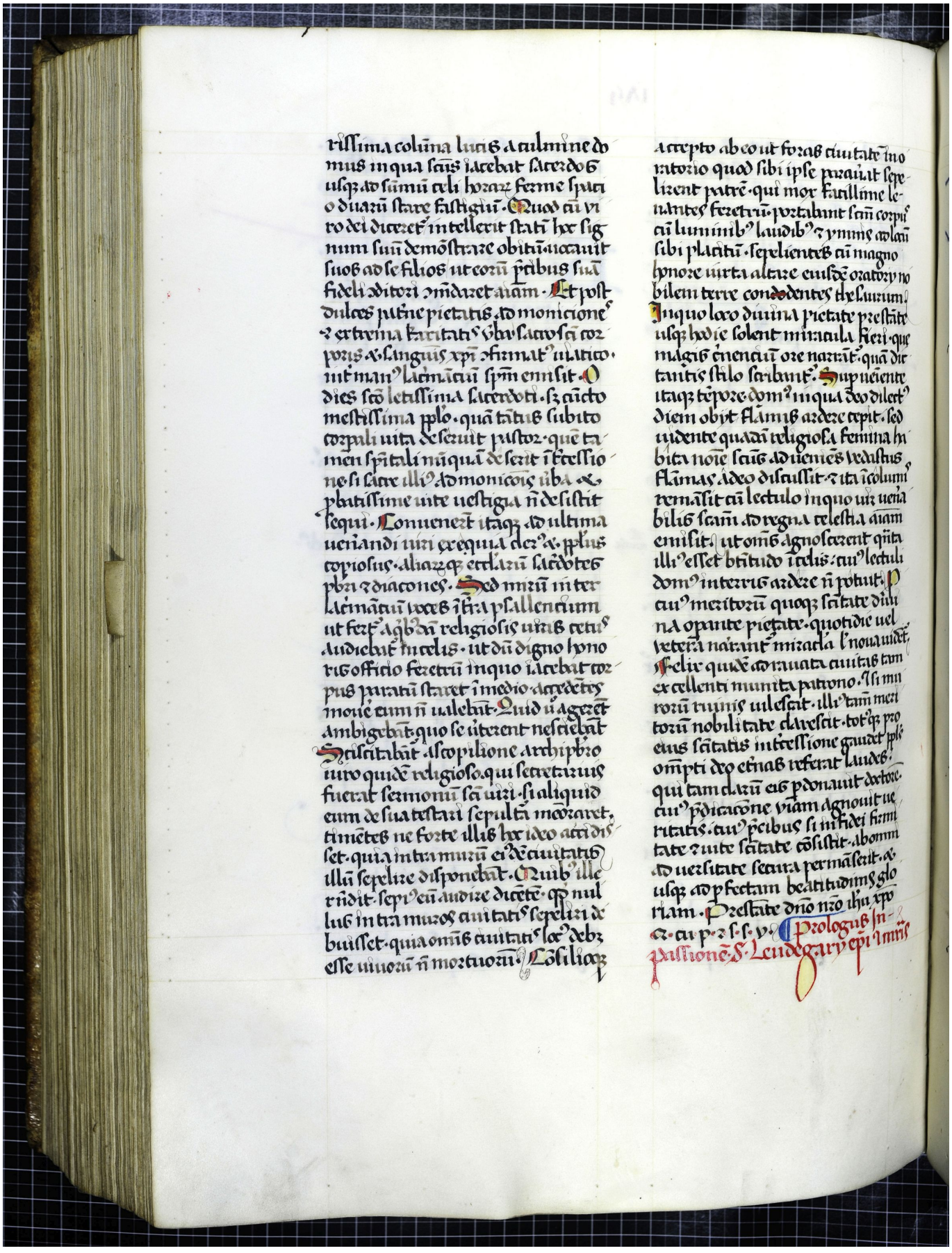

rissima colūna luris a culmine do
mus in qua sanis iacebat sacerdos
usq; ad sūmū celi horaz ferme spa
o diarū stare fastigiū. Quod cū vi
ro dei diceret intellexit statī hoc sig
num suū demōstrare obitū uocauit
suos ad se filios ut eorū pībus suā
fideli ditori cōmēdaret aiam. Et post
dulces pulsne pietatis ad monicione
& extrema karitatis ybra sanctaq; cor
poris & sanguis xpi cōfirmat' ultimo
nit mane lucernaū sp̄m emisit. O
dies sco letissima sacerdoti. sz cūcto
mestissima pplo. quā tanus subito
corpali uita dereliquit pastor. que ta
men spiritali nāquā deseruit i celestio
ne si stare illi admonicois ūba &
pbatissime uite uestigia nō desistit
sequi. Conuenerāt itaq; ad ultima
ueniendi uiri creq̄ua dera. pplus
copiosus. ubiq; certatī sacerdotes
pbri & diacones. Sed mirū in mo
dū lucernaū luces istā psallentium
ut fert' agbā religiosis uirīs cetus
audiebat in celis. ut dū digno hono
ris offitio feretrū in quo iacebat cor
pus portarī starent i medio. decretes
morē cum nō ualebāt. Quid ū ageret
ambigebāt. quo se uterent nescie
bāt. Sollicitabāt. ascopilione archipbo
uiro quidē religioso. qui secretarius
fuerat sermonū sanctorū. si aliquid
eum de sua testarī sepultū mandaret.
timētes ne forte illis hoc ideo acci dis
set. quia in tra muruū ea de ciuitatis
illa sepelire disponebāt. Quib' ille
rndit. sepi eū audire dicētē. qp nul
lus in tra muros ciuitatis sepelirī de
buisset. quia oīb' ciuibus sce debz
esse unio. nō mortuoū. Cōsiliaq;

accepto ab eo ut foras ciuitatē in
uitorio quod sibi ipse parauit sepe
lirent patrē. qui mor fuillime le
uantes feretrū portabant sanctū corpus
cū luminib' laudib' & ymnis ad lan
sibi placitū. sepelientes cū magno
honore iuxta altare eiusdē oratorij no
bilem terre condentes thesaurum.
In quo loco diuina pietate prestante
usq; hodie solent miracula fieri. que
magis enarrāt ore narrātis. quā di
tantis stilo scribentis. Supueniente
itaq; tēpore dom' in qua deo dilect'
diem obiit flāmis ardere cepit. sed
uidente quadā religiosa femina ha
bitū nouē scis ad uenies ecclesiā
flāmas. adeo diffulsit. & ita columna
remānsit cū lectulo in quo uir uene
bilis sanctus ad regna celestia iam
emisit. ut omēs agnoscerent quā
illi esset beatitudo i celis. cuius lectuli
dom' interris ardere nō potuit. Pro
cuius meritorū quoq; sanctate diui
na opante pietate. quotidie uel
ueterā narrant miracla. Nouā uidet
felix quidē ciuitas tam
excellenti munita patrono. Si mu
rorū tuis uiolasset. illi' tamē mer
torū nobilitate claruisset. totiq; pro
cuius sanctatis intercessione gaudet ple
ompti deo etnas referat laudes.
qui tam clarū eis pdonauit doctore.
cuius pdicacone uiam agnouit ue
ritatis. cuius pcibus si infidei firmi
tate & ante sanctate cōsistit. abomni
ad uersitate securā permanserit. a
usq; ad p fectam beatitudinē glo
riam. Prestante dno nō ihu xpo
q. cū p. & s. s. v.

Prologus in
passionē S. Leudegarij epi & mr